

गार्हपत्यं पुहसंधौ कृत्वा ॥२२॥ तद्वैके जघंर्वार्धे पुनश्चितिमिति (ट. ६. ३. १३) श्रुतेः।
 सं० अथवा गार्हंधौ कृत्वा उपधाय पूर्वार्धे गायत्र्युल्लिखित्वा कुभामुपरि पुनश्चिति-
 मुपदधात् । ऋतव्ये तपश्च तपस्यश्चेति (१५. ५७) ॥२३॥ विश्वज्योतिषं
 परमेष्ठो वेति (१५. ५८) ॥२४॥ दक्षिणांसात्प्रत्यगरन्निमात्रादधि लोकम्पृणाः
 पूर्ववत् ॥२५॥ सं० आत्मनो दक्षिणांसादाग्नेयकोणात्प्रत्यगपरस्यां दिशि अर-
 ०दधि अन्तिमपद्यालोकं परित्यज्य तृतीयपद्यालोकादारभ्य पञ्चम्यां चितौ लो०णा
 उपदधाति । पूर्ववदिति प्रथमचित्युक्तप्रकारेण तेनात्रापि प्रथमं द्वे ततो दश
 अरन्निमात्रादारभ्य आ मध्यात्प्रशेषमिति (६. ५-६) । प्रहाय पुरीषेण वि-
 कर्णीस्त्रियमातृष्णे शर्करे सऽस्पृष्टे हिद्रे प्रोथदश्च इत्युत्तरां (१५. ६३) विकर्णी-
 मायोद्वेति (१५. ६३) स्वयमातृष्णाम् ॥२६॥ शर्करे हिद्रे इति च विकर्ण्यर्थमुच्यते ।
 सं० पुरीषेण पञ्चमीं [चितिं] प्रहाय वि०ष्णे उप० । किंलक्षणे शर्करे तथा
 संस्पृष्टे परस्परसंलग्ने तथा हिद्रे हिद्वत्यौ^{१)} । तयोर्मध्ये विकर्णमित्तरामनूक-
 रेखात् उत्तरस्यां दिशि उदगनूकरेखामध्ये उपदधाति । सकृन्नित्ये ॥२७॥
 सादनसूददोहसौ सकृदेव चोदनाऽभेदाद्भवतः । पुरुषाभिहोमवत्तिष्ठन्नग्निं
 प्रोक्षति हिरण्यशकलसहस्रेण शते द्वे-द्वे प्रकिरति सहस्रस्येति (१५. ६५) प्रति-
 मल्लम् ॥२८॥ सं० अथैनं हिरण्यशकलैः प्रोक्षतीति (ट. ७. ३. ७) सहस्रस्य मध्या-
 द्वे-द्वे शते प्रकिरति (°१) ॥ ॥ द्वादशी कण्डिका ॥१२॥ ॥

इति कात्यायनसूत्रभाष्ये कर्ककृतौ सप्तदशोऽध्यायः ॥

इति कात्यायनसूत्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥१७॥ ॥

शतरुद्रियहोम उत्तरपक्षस्यापरस्याऽऽसक्त्यां परिश्रितस्वर्कपर्णेनार्ककाष्ठेन शातय-
 त्संततं जर्तिलमिश्रान्गवेधुकासत्तूनजालीरमेके तिष्ठन्नुदङ्गमस्तऽइत्यध्यायेन (१६.
 १-६६) ॥१॥ शतरुद्रियमिति नाम अथातःतीति (१. १. १. १) । स च उत्तरंश्रित्सु
 कर्तव्यः । परिश्रित आहवनीयकार्ये । अर्कपर्णं जुह्वाः कार्ये अर्कपर्णेन जुहोतीति
 (°३) । काष्ठमपूर्वत्वादुपकल्पनीयम् तेन शातयन् । संततमविहिन्नम् । जर्ति०तूनं